

*Slovenská spoločnosť pre mechaniku
pri SAV*

BULLETIN

2002

ročník 2 - číslo 1

Základné informácie

• Dňa 13.12.2001 o 13.00 hod. zasadal hlavný výbor Slovenskej spoločnosti pre mechaniku pri SAV na Stavebnej fakulte STU v Bratislave s týmto programom:

- privítanie prítomných,
- zhodnotenie činnosti v roku 2001,
- príprava plánu činnosti na rok 2002,
- rôzne,
- záver.

Na tomto zasadnutí sa vykonala kontrola uznesení z predchádzajúceho obdobia, prerokovali sa správy o činnosti pobočiek za rok 2001 a odsúhlasil sa návrh rozpočtu na rok 2002. Hlavný výbor sa ďalej uzniesol, že v rámci svojich finančných možností finančne prispeje svojim členom pri cestách na medzinárodné vedecké konferencie a sympóziá, pokiaľ sa bude jednať o aktívnu účasť, reprezentujúcu prácu spoločnosti v zahraničí. Súčasne bolo vytypovaných 7 možných podujatí, ktoré by prichádzali do úvahy. Zoznam podujatí je uvedený v zápise zo zasadania.

V rámci spoločnosti pracujú 4 sekcie. Na čele sekcie stojí predseda sekcie.

- sekcia Stavebná – prof. Ing. Ravinger Ján, DrSc.
- sekcia Strojnícka – doc. Ing. Murín Justín, CSc.
- sekcia Mechanika zemín – Ing. Masarovičová Mária, CSc.
- sekcia Hydromechaniky – doc. Ing. Michal Varchola, CSc.

Hlavný výbor odporučil pobočkám spoločnosti pokračovať v organizovaní vedeckých konferencií a seminárov a tiež pokračovať vo vydávaní Bulletinu. Súčasne vyzval jednotlivých členov, aby prispeli do Bulletinu zaujímavými a aktuálnymi príspevkami.

Boli predložené návrhy na zlepšenie práce spoločnosti týkajúce sa hlavne rozšírenia členskej základne z radov študentov a mladých pracovníkov vysokých škôl a vedeckovýskumných ústavov. Bol prerokovaný aj návrh súťaže o najlepšiu vedeckú prácu z oblasti mechaniky pre študentov a doktorandov. Pokiaľ by sa našli sponzori, bol by víťaz súťaže finančne odmenený.

• Spoločnosť má svoju internetovú stránku, ktorú spravuje Ing. Pavol Novák z Katedry mechaniky pružnosti a pevnosti Strojníckej fakulty Žilinskej univerzity v Žiline. Adresa WEB stránky je nasledovná:

<http://mppserv.utc.sk>

Telefonický kontakt na Ing. P. Nováka je 041-5132968, adresa elektronickej pošty paul@mppserv.utc.sk. Škoda len, že v roku 2002 sa na internetovej stránke neobjavila ani jedna aktuálna informácia.

- Členské príspevky sú jedným zo skromných finančných zdrojov spoločnosti. V roku 2001 zaplatilo členské príspevky vo výške 100,- Sk 66 členov. Ich zoznam je v prílohe. Obraciame sa na členov spoločnosti s prosbou, aby včas uhradili členské príspevky aj za rok 2002. Členské príspevky je možné uhradiť poštovou poukážkou, ktorú každý člen obdrží spolu s týmto Bulletinom, alebo v hotovosti Ing. Oľge Ivánkovej na Katedre stavebnej mechaniky Stavebnej fakulty STU v Bratislave. Adresa: Radlinského 11, 813 68 Bratislava.
E-mail: ivankova@cvt.stuba.sk, telefón 02-59274260.

- Dôležitou skutočnosťou pri vyvíjaní aktivít členov spoločnosti je možnosť vzájomnej komunikácie. Opäť vyzývame všetkých členov spoločnosti, aby pani tajomníčke Ing. Oľge Ivánkovej oznámili

- aktuálnu adresu pracoviska,
- telefónne a faxové číslo a adresu elektronickej pošty,
- aktuálnu domácu adresu
- dátum narodenia.

Vedenie spoločnosti má zatiaľ len domáce adresy svojich členov aj tie v mnohých prípadoch už nie sú aktuálne. Zámerom je v budúcom Bulletinu uverejniť aktuálne adresy pracoviska všetkých členov spoločnosti, ich telefónne a faxové čísla a adresu elektronickej pošty.

- Zámerom do budúcnosti je v Bulletinu uverejňovať okrem základných informácií aj krátke príspevky o aktivitách spoločnosti a o odbornom dianí v oblasti mechaniky. Redakčnú prípravu Bulletinu zabezpečuje prof. Ing. Jozef Melcer, DrSc., Katedra stavebnej mechaniky, Stavebná fakulta, Žilinská univerzita, Komenského 52, 010 26 Žilina, telefón 041- 7243343 alebo 7634818, fax 041-7233502, elektronická pošta melcer@fstav.utc.sk.

- Snahou členov spoločnosti je motivovať záujem študentov o štúdium mechaniky napríklad organizovaním súťaží z oblasti mechaniky. Je snaha organizovať napríklad súťaž o najlepšiu vedeckú prácu z oblasti mechaniky pre študentov a doktorandov. Obraciame sa preto na všetkých členov spoločnosti s prosbou o pomoc pri získavaní prostriedkov na ceny pre víťazov súťaže.

Profesor Anton Turecký **priekopník stavebnej mechaniky na Slovensku**

Pri príležitosti 100. výročia narodenia prof. Ing. Antona Tureckého, DrSc., člena korešpondenta Slovenskej akadémie vied, zakladateľa Ústavu stavebnej mechaniky na SVŠT v Bratislave, si pripomíname jeho podiel na budovaní základov stavebnej mechaniky na Slovensku a významné zásluhy na formovaní novej generácie stavebných inžinierov, významných odborníkov v stavebnej praxi, ako aj vysokoškolských pedagógov a vedeckých pracovníkov na univerzitách a na Ústavoch SAV na Slovensku.

Anton Turecký sa narodil 10. augusta 1902 v Slovenskej Ľupči, kde vychodil 4 triedy obecnej školy. V štúdiách pokračoval na gymnáziu v Banskej Bystrici, ktoré ukončil v roku 1920 maturitou s vyznamenaním. Vysokoškolské štúdium, odbor inžinierskeho staviteľstva, absolvoval na Českej vysokej škole technickej v Brne.

Po absolvovaní vysokoškolského štúdia pôsobil v rokoch 1926-1930 ako asistent Ústavu stavebnej mechaniky Českej vysokej školy technickej v Brne u profesora Michala Ursínyho, Slováka z Turca, dlhoročného a významného bojovníka za vytvorenie samostatného vysokého technického školstva na Slovensku. Ako asistent viedol cvičenia a v zastúpení profesora Ursínyho aj prednášky zo stavebnej mechaniky II a z náuky o pružnosti a pevnosti. Okrem svojich povinností pracoval aj v mechanicko-technickom laboratóriu, kde si prehĺbil svoje vedomosti o stavebných materiáloch a o ich experimentálnom overovaní.

V roku 1930 nastúpil do zamestnania na stavebné oddelenie Mestského notárskeho úradu v Bratislave ako technický komisár, neskôr ako hlavný technický komisár a napokon ako prednosta stavebného oddelenia. Takmer desať rokov tu odborne pôsobil ako znalec v stavebných komisiách pri overovaní a schvaľovaní statických výpočtov stavieb na území Bratislavy, vydávaní posudkov a smerníc k používaniu nových stavebných materiálov a k rozhodovaniu vyšších územných orgánov. Počas tohto obdobia rozvíjal výpočtové metódy v oblasti statiky stavieb, spracoval viacero metodík pre posudzovanie prác projektantov a statikov. Niektoré zo štúdií aj uverejnil. Vypracoval mnoho statických elaborátov železobetónových konštrukcií pre pozemné stavby, pre kostoly, školy, obytné skeletové stavby, vodné nádrže, oporné múry, obilné silo a pod. V tomto období pracoval aj v redakcii časopisu Technický obzor slovenský na posudzovaní príspevkov z technických inžinierskych náuk.

Dva roky po založení Vysokej školy technickej na Slovensku je Anton Turecký menovaný za mimoriadneho profesora pre vednú oblasť stavebnej mechaniky na odbore inžinierskeho staviteľstva. S veľkým osobným zánietením sa energicky

zapája do budovania vysokej školy. V roku 1940 zakladá Ústav stavebnej mechaniky a ako jeho prednosta, vytvára základné osnovy a náplň prednášok zo stavebnej mechaniky. V rokoch 1941 – 1944 je dekanom Fakulty inžinierskeho staviteľstva, v roku 1944 je menovaný za riadneho profesora, v roku 1945 je prodekanom fakulty. Súčasne je poradcom a znalcom mesta Bratislava, Ministerstva dopravy a rôznych podnikov. Všestranná aktivita sa dokumentuje aj jeho členstvom v Učenej spoločnosti Šafárikovej, v Umeleckej a vedeckej rade, v Bádateľskej rade, neskôr v ústrednom výbore Vedecko-technickej spoločnosti pre stavebníctvo. V rokoch 1946 – 1949 bol hlavným redaktorom časopisu Technik.

Profesor Turecký patril medzi najvzornejších vychovávateľov mladých technických odborníkov a vedeckých aspirantov nielen na SVŠT ale aj na SAV. Za svoju úspešnú vedeckú a pedagogickú činnosť sa stal nositeľom národnej ceny SNP v roku 1947 a pri založení Slovenskej akadémie vied v roku 1953 bol zvolený za člena korešpondenta SAV. Vykonával funkciu vedeckého redaktora diel vydávaných v SAV a od roku 1953 bol poverený funkciou hlavného redaktora Stavebnického časopisu SAV. Štátna komisia pre vedecké hodnosti mu udelila v roku 1956 vedeckú hodnosť doktora technických vied. V roku 1955 z Ústavu stavebnej mechaniky vzniká Katedra stavebnej mechaniky, na ktorej bol profesor Turecký vedúcim až do roku 1958. V tejto funkcii odovzdával všetky svoje schopnosti aj sily v prospech výchovy študentov, pri formovaní mladej technickej inteligencie na Slovensku. Bolo šťastím pre SVŠT a Stavebnú fakultu, že na počiatku ich budovania stála osobnosť s rýdzou, ušľachtilou povahou, so znamenitými pedagogickými, odbornými a vedeckými predpokladmi, ktorá sa výraznou mierou podpísala pod základy nielen stavebnej mechaniky, ale aj vysokého technického školstva na Slovensku.

V októbri 1958 sa profesor Turecký z dôvodu choroby musel vzdať vedenia Katedry stavebnej mechaniky. Na základe jeho odporúčenia bol vedeckou radou fakulty poverený vedením docent Vojtech Balažovjeh. Profesor Turecký zostával stále vo funkciách člena vedeckej rady Fakulty inžinierskeho staviteľstva, člena vedeckej rady Ústavu stavebníctva a architektúry SAV, predsedu edičnej komisie technickej sekcie SAV a predsedu edičnej rady SVŠT a SNTL. Zakrátko však choroba predčasne dňa 9. júna 1959 ukončila jeho plodný život. Množstvo sústrastných telegramov zo všetkých vysokých škôl technických, zachovaných v archíve SVŠT svedčí o mimoriadnej úcte a vážnosti, ktorú k jeho osobe a k jeho práci prechovávala technická verejnosť v celej bývalej ČSR. V hodnotení predsedníctva SAV a vedenia SVŠT sa uvádza: „ Bol jedným zo zakladateľov SVŠT v Bratislave, kde od roku 1940 vyvíjal intenzívnu vedeckú a pedagogickú činnosť najmä v odbore stavebnej mechaniky. Za jeho vedecké práce a početné vysokoškolské učebnice ho zvolili za člena korešpondenta SAV. Obohatil odbornú literatúru o diela z odboru statiky stavebných konštrukcií a mimoriadne sa zaslúžil o rast odbornej úrovne mladej vedeckej generácie na SAV a ako vynikajúci učiteľ vychoval stovky stavebných odborníkov na svojom vysokoškolskom pracovisku.“

Profesor Turecký prednášal stavebnú mechaniku pre odbor inžinierskeho staviteľstva. V minulosti mala stavebná mechanika úzke pole pôsobnosti, pretože základné konštrukčné sústavy boli už prepracované na základe dlhoročných praktických skúseností. Neskorší rozvoj v použití ocele, betónu a železobetónu v praxi rozšíril pôsobnosť stavebnej mechaniky. Uvedomoval si, že stavebná mechanika stojí na rozhraní medzi teoretickými disciplínami, ako sú matematika, fyzika, teoretická mechanika a praktickými, akými sú pozemné staviteľstvo, mostné a vodné staviteľstvo. Stavebnú mechaniku povýšil na predmet formujúci technické myslenie inžinierov a budujúci teoretický základ inžiniera. Uprednostňoval fyzikálne chápanie javov v mechanike konštrukcií pred ich matematickým modelovaním. Matematický aparát chápal ako efektívny prostriedok na riešenie fyzikálnych javov, na kvantitatívne a kvalitatívne vyjadrenie stavu konštrukcie. Vychádzajúc z jednotlivých fáz v projektovej činnosti inžinierov – návrh konštrukcie, posúdenie konštrukcie na únosnosť a stav deformácie - vytvoril modernú obsahovú štruktúru prednášok a cvičení zo stavebnej mechaniky. Na počiatku svojej dráhy vysokoškolského pedagóga vyslovil svoje životné krédo: „Na každý prípad praxe, necítim sa slabším a menej pripraveným než inžinieri vyšší z iných učilišť.“

Bol jedným z prvých, ktorí spracovali svoje prednášky vo forme skript alebo dočasných učebníc. Už roku 1943 bola vydaná Stavebná mechanika I a v roku 1944 Stavebná mechanika II. Neskôr problematiku prepracoval, rozšíril a upravil do troch dielov učebnicových textov Stavebná mechanika I, II a III vydaných v rokoch 1950 – 1951. Učebnica Stavebná mechanika I v novom vydaní vyšla opäť v roku 1954 a ako celoštátna učebnica v roku 1959. Nové prepracované vydanie v spoluautorstve so svojim spolupracovníkom prof. Ing. Jánom Sobotom, DrSc. ako celoštátnu učebnicu vydalo SVTL v roku 1962. Uvedme na ilustráciu osnovu dočasnej vysokoškolskej učebnice Stavebná mechanika II z roku 1951, ktorá mala 398 strán a dva diely: "Riešenie rámových konštrukcií rôznymi silovými metódami" a "Riešenie rámových konštrukcií deformačnými metódami". Rozpracovávajú sa tu rozličné metódy na riešenie zložitých rámov, ako metóda jednotkových momentových plôch, metóda pomocou vety o minime deformačnej práce, metóda fiktívnych momentových plôch, metóda štvormomentová, metóda základných bodov, metóda rozdeľovania momentov (Crossova a modifikovaná Daškova metóda), klasická deformačná metóda, rozvod deformácií, metóda skupinových neznámych a pôvodná autorova metóda rozvádzania uzlových pootočení. V učebnici sú viaceré state celkom pôvodné, aplikovateľné najmä na rámové konštrukcie so šikmými stojkami a rámový nosník s lomeným pásom a rámy s lomenými a zakrivenými prútmi.

Učebné texty prednášok stavebnej mechaniky, spracované prof. Tureckým patria k najkvalitnejším a najdokonalejším vo svetovej technickej literatúre. Ako vynikajúci pedagóg s veľkými skúsenosťami v didaktike mal schopnosť upútať pozornosť poslucháčov, priateľským prístupom k nim a úprimnou snahou čo

najdokonalejšie im odovzdať svoje poznatky vzbudzoval všeobecnú úctu a uznanie. Prednáška bola pre neho vždy sviatkom. Elegantne oblečený so vzpriameným držaním tela zostáva nezabudnuteľnou postavou učiteľa v pamäti svojich poslucháčov. Profesor Turecký bol školiteľom takých významných osobností ako sú profesor Brilla a akademik Balaš. Študenti a mnohí jeho súčasníci a kolegovia spomínajú na neho s nevšednou úctou a rešpektom k jeho práci a k jeho životnej filozofii - poctivo pristupovať ku každej svojej povinnosti a problémy neodkladať, ale hovoriť o nich otvorene a neodkladne ich riešiť.

Obľúbenou vedeckou témou profesora Tureckého v stavebnej mechanike bola rámová statika, ktorú obohatil najmä originálnou metódou postupného rozvádzania uzlových pootočení. S touto problematikou sa zaoberal už od roku 1945 a jeho prvé práce vyšli v časopise Technik. Neskôr vydal knihu „Riešenie rámových konštrukcií postupným rozvádzaním deformácií“. Práca (1950) v ktorej predkladá vlastnú metódu na riešenie spojitých nosníkov a rámových sústav.

Metóda patrí do skupiny približných iteračných metód a je náprotivkom metódy Crossovej a Grinterovej. Od Crossovej metódy sa líši v tom, že sa v nej nerozvádzajú momenty ale uzlové pootočenia a od Grinterovej v tom, že základným prvkom nie je jednoduchý nosník, ale dokonale votknutý nosník.

Metóda sa vyznačuje väčšou názornosťou, efektívnejšie sa ňou riešia rámové konštrukcie nepravidelného tvaru (nepriebežné trámy, lomené a zakrivené prúty), dá sa rozšíriť na priestorové problémy a aj urýchľuje konvergenciu a celý výpočet. Keby bola publikovaná v niektorom zo svetových jazykov, mohla by sa stať v tom čase populárnejšou ako bola Crossova metóda, lebo ju prekonáva svojou rozpracovanosťou do šírky aj do hĺbky.

Vo vedeckom bádani pokračoval profesor Turecký ďalej v rokoch 1950-55. Zo zverejnených pojednaní uvedme „Urýchlenie konvergencie pri metóde postupného rozvádzania deformácií“, Zborník prác zo stavebníctva, SAV, 1952, s.15-30 a podobne Technický rozvoj, 1-2, 1953, s.4-15, v ktorých popisuje spôsob, ako sa dá urýchliť výpočet pri poschodových rámoch, namáhaných vodorovným zaťažením, najmä vetrom.

V článku „Príspevok k metóde postupného rozvádzania deformácií“, Stavebnícky časopis SAV, 1-2, 1953, s.77-90 poukazuje na výhody súčasného uvoľňovania viacerých uzlov. Hodí sa zvlášť pre konštrukcie, ktoré treba riešiť na pôsobenie viacerých druhov zaťaženia. „Riešenie konštrukcií s lomenými alebo zakrivenými prútmi metódou rozdeľovania momentov“, Technická práca, 3-4, 1954, s.175-180. V príspevku sa zavádza tzv. prúťový ťah, ktorý podstatne zjednodušuje riešenie rámov nepravidelného tvaru. „Riešenie konštrukcií s lomenými alebo zakrivenými prútmi metódou postupného rozvádzania uzlových pootočení“, Práce ÚSTARCH-SAV, 1955. „Riešenie staticky neurčitých konštrukcií zmiešanou a kombinovanou metódou“, Technická práca, V/12, 1955. „Prehľad výpočtových metód rámových konštrukcií“, Zborník SAV, 1959, s.13-23.

V roku 1956 vo Vydavateľstve SAV vychádza monografia profesora Tureckého „Združený a poschodový rám: Metóda postupného rozvádzania uzlových pootočení“, v ktorej sú spracované jeho originálne vedecké prínosy v problematike rámových konštrukcií. Ide o iteračnú metódu, pri ktorej sa neznáme veličiny – uzlové pootočenia získavajú opakovaním výpočtových cyklov. Vychádza sa zo základnej sústavy – sústavy s nulovými uzlovými posunmi a pootočeniami. Silovým zaťažením, tepelnými vplyvmi alebo nepružnými sadaniami podpôr vzniknú na základnej sústave na koncoch prútov momenty, ktoré okolo uzla vo všeobecnosti nie sú v rovnováhe. Ak sa niektorý uzol uvoľní, pootočí sa o tzv. primárne pootočenie a v uzle nastane rovnováha. Uvoľnením niektorého susedného uzla nastane v ňom nielen primárne pootočenie, ale aj sekundárne pootočenie, spôsobené pootočením predchádzajúceho uzla. Postupné uvoľňovanie uzlov sa deje tak dlho, až sekundárne pootočenia vymiznú.

Metóda je spracovaná komplexne pre rôzne vplyvy zaťaženia a pre rôzne konštrukcie všeobecného tvaru a prierezu. Je univerzálna, aplikovateľná aj na priestorové konštrukcie. V časoch povojnovej obnovy a industriálnej premeny krajiny predstavovala pre stavebných inžinierov, projektantov pozemných a priemyselných stavieb moderný a účinný prostriedok navrhovania konštrukcií a aplikácie vedeckých výdobytkov na medzinárodnej úrovni. Nie je náhoda, že vedecká práca profesora Tureckého sa zamerala na tvorivý rozvoj postupných, iteračných metód v stavebnej mechanike. Klasické formulácie riešenia úloh systémov s vysokým stupňom statickej neurčitosti totiž vedú na riešenia veľkých systémov lineárnych algebrických rovníc. Vtedajšie výpočtové prostriedky – logaritmické pravítko, prípadne ručná mechanická kalkulačka - nedávali možnosť riešiť takéto veľké sústavy rovníc. Postupné metódy túto bariéru prekonávali.

Z dnešného hľadiska, keď súčasná výpočtová technika prakticky nepozná obmedzenia v riešení veľkých systémov rovníc, sú postupné metódy vo svojej pôvodnej formulácii historicky prekonané. Avšak základný princíp - myšlienka iteračného riešenia sústav pri postupnej zmene tuhosti nachádzajú uplatnenie aj v nelineárnych iteračných riešeniach staticky neurčitých rámových sústav.

Naša vďaka a úcta patrí vzácnej osobnosti prof. Ing. Antona Tureckého, DrSc., člena korešpondenta SAV, ktorý sa významnou mierou podieľal na založení a rozvoji novodobého technického školstva na Slovensku, vybudoval základy stavebnej mechaniky v pedagogickom procese na SVŠT, zaslúžil sa o rozvoj vedy na SAV, svojou silnou morálnou a odbornou autoritou formoval celú generáciu nových stavebných inžinierov, vysokoškolských pedagógov a vedeckých pracovníkov na Slovensku.

Doc.Ing.Juraj Králik,PhD.

Katedra stavebnej mechaniky v roku 25. výročia založenia Stavebnej fakulty a 50. výročia založenia TU v Košiciach

Stavebná fakulta TU v Košiciach bola založená vo februári 1977. V roku 1979 vznikla Katedra nosných konštrukcií a zakladania, ktorej súčasťou bolo aj Oddelenie stavebnej mechaniky. Katedra nosných konštrukcií a zakladania zanikla v roku 1984 rozdelením na dve nové katedry. Jednou z nich bola aj Katedra zakladania a dopravných stavieb, na ktorú prešlo Oddelenie stavebnej mechaniky. Katedra stavebnej mechaniky vznikla v roku 1990 rozdelením Katedry zakladania a dopravných stavieb.

Na katedre pôsobia 2 docenti a 8 odborní asistenti. Pracovníci katedry vypracovali a úspešne obhájili 12 kandidátskych a doktorandských dizertačných prác a podieľali sa na vypracovaní jednej celoštátnej učebnice a 17 skrípt.

Katedra zabezpečuje predmety vo všetkých študijných odboroch inžinierskeho a bakalárskeho štúdia na Stavebnej fakulte, ktoré poskytujú študentom potrebný teoretický základ. Okrem toho zabezpečuje výučbu predmetov teoretická mechanika, statika I a II na študijnom odbore architektúra na Fakulte umení. Dvaja pracovníci katedry sa podieľajú na zabezpečovaní doktorandského štúdia vo vedných odboroch: 39-01-9 aplikovaná mechanika na Strojníckej fakulte a 36-02-9 teória a konštrukcie inžinierskych stavieb na Stavebnej fakulte.

Vo vedeckovýskumnej činnosti sa katedra zaoberá spolupôsobením stavebných konštrukcií s podložím pri uvažovaní statických a dynamických účinkov zaťaženia, experimentálnym a numerickým vyšetrením šírenia napätových vln v hmotnom polpriestore vyvolaných technickou seizmicitou, analýzou veľkorozponových lanových fixných a mobilných systémov. V minulosti vedeckovýskumná činnosť katedry bola zameraná aj na priestorové doskové sústavy pri uvažovaní nelineárnych fyzikálnych charakteristík materiálu, analýzu tenkostenných prútov otvoreného a uzavretého prierezu, výskum a vývoj nových metód optimalizácie konštrukcií, mechanizmus pružnoplastického pretvárania ocelových konštrukcií a pod. Pracovníci katedry sa podieľali na úspešnom vyriešení pätnástich vedeckovýskumných projektov (GAV, VEGA, RVT, GA ČR a pod.).

V expertíznej a posudkovej činnosti pracovníci katedry vykonávajú statické, dynamické, resp. seizmické výpočty stavebných konštrukcií, riešia praktické problémy interakcie objektov s podložím, posudzujú vplyv technickej seizmicity na stavebné konštrukcie. V rámci spolupráce s praxou bolo vypracovaných viac ako 50 odborných štúdií, expertíznych posudkov, projektov alebo statických a dynamických výpočtov konštrukcií.

Pracovníci katedry sa podieľajú aj na normotvornej činnosti, organizovaní domácich a medzinárodných vedecko-odborných podujatí.

Doc. Ing. Vladimír Krištofovič, CSc.

Zoznam členov SSM pri SAV, ktorí zaplatili členské v r. 2002

1. Balaš Ján
2. Ballo Igor
3. Belík Bartolomej
4. Benča Štefan
5. Benčat Ján
6. Bock Igor
7. Božek Vratislav
8. Brda Jiří
9. Brilla Igor
10. Bušová Božena
11. Demjan Ivo
12. Dický Jozef
13. Ďuraj Ján
14. Ďurikovič Vladimír
15. Élesztős Pavol
16. Frankovská Jana
17. Fussgänger Egon
18. Hulla Jozef
19. Ivančo Vladimír
20. Ivánková Oľga
21. Jakubík Viktor
22. Jedlička Zdeněk
23. Jendželovský Norbert
24. Jesenák Ján
25. Juhás Pavol
26. Jurica Vladimír
27. Kaiser Jaroslav
28. Kerdík Jozef
29. Kliman Vladimír
30. Kmet' Stanislav
31. Kolcún Štefan
32. Kompiš Vladimír
33. Králik Juraj
34. Krištofovič Vladimír
35. Kubín Karol
36. Kuzma Jozef
37. Lichardus Svetozár
38. Lovíšek Ján
39. Lubušský Peter
40. Markechová Iveta
41. Marko Lubomír
42. Markuš Štefan
43. Martinček Gustáv
44. Masarovičová Mária
45. Melcer Jozef
46. Mitro Jozef
47. Motlidba Igor
48. Mudrík Jozef
49. Müller Juraj
50. Murín Justín
51. Novák Pavol
52. Novák Viliam
53. Oetter Emil
54. Oravský Vladimír
55. Palčák František
56. Poštulka Jozef
57. Prikkel Karol
58. Ratkovský Koloman
59. Ravinger Ján
60. Ravinger Roman
61. Segiň Jozef
62. Segľa Štefan
63. Schun Jaroslav
64. Sinay Juraj
65. Sládek Ján
66. Sládek Vladimír
67. Stárek Ladislav
68. Sumec Jozef
69. Šťastný Valter
70. Šťastný Viktor
71. Štiavnický Mário
72. Šútor Július
73. Švasta Milan
74. Tomko Michal
75. Trnka Jaroslav
76. Varchola Michal
77. Vavrinčíková Viola
78. Vyskoč Eduard, st.
79. Vyskoč Eduard, ml.
80. Žmindák Milan

Výt'ah z platných stanov SSM pri SAV - pokračovanie

§ 6 Orgány Spoločnosti

1. Vedúcimi orgánmi Spoločnosti pre všetky odvetvia jej činnosti sú:
  - a) Valné zhromaždenie,
  - b) Hlavný výbor,
  - c) Predsedníctvo Hlavného výboru.
2. Kontrolným orgánom Spoločnosti pre hospodársku činnosť sú jej revízori. Revízori nesmú byť členmi iných štatutárnych orgánov Spoločnosti, ani iných rozhodujúcich orgánov Spoločnosti.

§ 7 Valné zhromaždenie

1. Valné zhromaždenie je najvyšším orgánom Spoločnosti. Riadne Valné zhromaždenie zvoláva Hlavný výbor najmenej raz za štyri roky. Mimoriadne Valné zhromaždenie zvoláva Hlavný výbor z vlastnej iniciatívy, alebo na žiadosť aspoň jednej tretiny riadnych členov a to najneskôr do jedného mesiaca po predložení žiadosti. Valného zhromaždenia sa má právo zúčastniť každý člen Spoločnosti.
  2. Do kompetencie Valného zhromaždenia patrí:
    - a) schvaľovať, upravovať a meniť Stanovy Spoločnosti po ich odsúhlasení SAV a Ministerstvom vnútra SR,
    - b) uznávať sa na zásadných hospodárskych opatreniach a určovať výšku členských príspevkov,
    - c) schvaľovať správy odstupujúceho výboru a revízorov,
    - d) tajným hlasovaním voliť predsedu Spoločnosti a členov Hlavného výboru. Hlavný výbor si zvolí podpredsedov a vedeckého tajomníka Spoločnosti. Počet kandidátov do Hlavného výboru musí prevyšovať aspoň o štvrtinu počet zvolených členov,
    - e) rozhodovať o odvolaniach proti rozhodnutiu Hlavného výboru,
    - f) voliť na návrh Hlavného výboru čestných členov,
    - g) uznávať sa o zrušení Spoločnosti.
  3. Valné zhromaždenie riadi predseda, prípadne v jeho neprítomnosti poverený člen predsedníctva Hlavného výboru Spoločnosti.
  4. Valné zhromaždenie je uznášaniaschopné, ak je prítomná najmenej polovica riadnych členov; ak sa v stanovený čas nedostaví potrebný počet členov, môže sa po štvrt' hodinovej čakacej lehote upustiť od tejto podmienky.
  5. Za prijaté uznesenie musí hlasovať nadpolovičná väčšina prítomných členov. Pri rovnosti hlasov rozhoduje hlas predsedu. Zmenu Stanov, alebo zrušenie Spoločnosti, musia odhlasovať minimálne dve tretiny prítomných členov.

§ 8 Hlavný výbor

1. Hlavný výbor je výkonným orgánom Valného zhromaždenia: riadi činnosť Spoločnosti v období medzi Valnými zhromaždeniami.